

☒	Pro gradu -tutkielma
☐	Lisensiaatintutkielma
☐	Väitöskirja

Oppiaine	Liiketaloustiede, laskentatoimi	Päivämäärä	26.10.2004
Tekijä(t)	Lauri Ehanti	Matrikkelinumero	
		Sivumäärä	96
Otsikko	Luottosalkun koostumuksen vaikutus pankin pääomapuskuriin		
Ohjaaja(t)	KTT Hannu Schadéwitz ja KTM Mikko Kepsu		

Tiivistelmä

Vakavaraisuutta pidetään pankin riskinkantokyvyn tärkeimpänä mittarina. Vakavaraisuuslaskennassa pankin oman pääoman määrää suhteutetaan sen riskipainotettuihin sitoumuksiin. Pankki määrittää riittävän oman pääoman määrän siten, että se täyttää kolme ehtoa. Ensimmäinen ehto on viranomaisten vaatima pääomapuskuri, jolle on omat laskentasääntönsä. Toinen ehto on viranomaisten vaatimuksen ylittävä osa pääomaa, jota pankki haluaa pitää varmuuden vuoksi. Kolmantena ehtona on pankin oma riskit huomioon ottava arvio tarvitsemastaan pääomasta. Pankki pitää sen suuruista pääomapuskuria, joka on pienin nämä ehdot täyttävä summa. Viranomaisten vaatimaa pääomapuskuria koskevia säännöksiä ollaan uudistamassa kansainvälisesti. Uudessa vakavaraisuuskehikossa luottojen väliset korrelaatiot vaihtelevat yrityksen luottokelpoisuudesta riippuen välillä 0,12–0,24. Baselin Pankkivalvontakomitea on omien tutkimustensa perusteella päättänyt tällaisiin arvoihin. Luottojen väliset korrelaatiot ovat luottosalkun riskin ja sitä kautta vakavaraisuuslaskennan kannalta keskeisiä tekijöitä.

Pääomapuskurin määrittämiseksi on pystyttävä mittaamaan tarkasti pankin riskit. Tässä tutkielmassa keskitytään luottoriskiiin. Tutkielman päätarkoitus oli selvittää, miten luottojen väliset korrelaatiot vaikuttavat luottoriskiä vastaavan pääomapuskurin suuruuteen. Tähän pyrittiin määrittämällä toimialojen välisiä korrelaatioita suomalaisesta osakemarkkinadatasta ja toimialakohtaisista tuotantoindeksistä. Estimoituja korrelaatioita arvioitiin tulevan vakavaraisuuskehikon oletuskorrelaatioita silmällä pitäen. Sen jälkeen yksinkertaisen mallin avulla määritettiin kuvitteelliselle luottosalkulle luottotappion todennäköisyysjakaumia erisuuruisilla korrelaatioilla. Näin tutkittiin sitä, miten korrelaatio vaikuttaa pääomapuskurin suuruuteen.

Estimoidut korrelaatiot vaihtelevat merkittävästi ajassa, eivätkä näytä pysyvän missään tietyssä haarakassa yli ajan ja toimialojen. Näin ollen uuden vakavaraisuuskehikon yli ajan samana pysyviä oletuskorrelaatioita voi pitää kyseenalaisina. Erityisesti tutkimus herättää kysymyksen siitä, miten vakavaraisuuskehikon oletuskorrelaatiot soveltuvat suomalaisille pankeille. Tutkimuksen tulosten perusteella näyttää siltä, että talouden suhdanteet vaikuttavat toimialojen välisiin korrelaatioihin. Tutkimuksen empiriaosassa osoitetaan myös se, että korrelaatiolla on merkittävä vaikutus luottotappion todennäköisyysjakaumaan, ja sitä kautta vaadittavaan pääomapuskuriin. Suuri korrelaatio lisää luottotappion volatiliteettia, ja näin ollen tarvitaan suurempi pääomapuskuri. Tutkielma toimii hyvänä osoituksena korrelaation suuresta merkityksestä vakavaraisuuslaskennassa.

Asiasanat	Vakavaraisuus, riskienhallinta, pankkiala, oma pääoma, korrelaatio
Muita tietoja	